

X NIEDZIELA PO ZESŁANIU DUCHA ŚW.

W przypowieści o faryzeuszu i celniku Pan Jezus uczy nas, jaka powinna być postawa człowieka wobec Boga. Zadowolenie z siebie połączone z krytyką innych — to przejawy pychy. Pokory nie nabywa się przez porównywanie siebie z innymi ludźmi, których nie potrafimy zresztą sprawiedliwie ocenić, lecz przez rozważanie naszej zależności od Boga. Człowiek świadomy swoich grzechów i żałujący za nie może liczyć na miłosierdzie Boże (antyfony na wejście, na ofiarowanie, na komunie). Natomiast kto się wywyższa, będzie poniżony.

ANTYFONA NA WEJŚCIE

um clamárem ad
Dóminum, exaudívit
vocem meam, ab his, qui
appropínquant mihi: et
humiliávit eos, qui est
ante saécula et manet in
aetérnum: jacta
cogitátum tuum in

Dómino, et ipse te enútriet.

Ps. Exáudi, Deus, oratiónem meam, et ne despéxeris deprecationem meam: inténde mihi et exáudi me. ✠. Glória Patri.

KOLEKTA

Deus, qui omnipoténtiam tuam parcéndo máxime et miserándo manífestas: múltiplica super nos misericórdiam tuam; ut, ad tua promíssa curréntes, coeléstium bonórum fácias esse consórtes. Per Dóminum.

LEKCJA

Bracia: Wiecie, że gdy byliście poganami, prowadzono was przed niemych bożków, i szliście. Przeto oznajmiam wam, że nikt, kto przemawia w Duchu Bożym, nie zlorzeczy Jezusowi. I nikt nie może wymówić «Panem jest Jezus», jeno w Duchu Świętym.

Są różne dary łaski, lecz tenże Duch. I różne są rodzaje posług, lecz tenże Pan. I różne są rodzaje działania, lecz tenże Bóg, który sprawia wszystko we wszystkich. A każdemu dostaje się objaw Ducha dla ogólnego pożytku. I tak jednemu dostaje się przez Ducha mowa mądrości, a innemu mowa umiejętności według tegoż Ducha. Jednemu wiara w tymże Duchu, a innemu łaska uzdrawiania w tymże Duchu. Jednemu dar czynienia cudów, innemu prorocstwo, innemu rozpoznawanie duchów, innemu rozmaitość języków, a innemu umiejętność ich tłumaczenia. A wszystko to sprawie jeden i tenże Duch, udzielając każdemu z osobna, jako chce.

GRADUAŁ

Custódi me, Dómine, ut pupíllam óculi: sub umbra alárum tuárum prótege me. ✠. De vultu tuo júdicium meum pródeat: óculi tui vídeant aequitátem.

Ps 54, 17-20.23.2-3

Kiedy wołałem do Pana, wysłuchał moją skargę przeciw gnębiicielom moim; i poniżył hardych Ten, co króluje od wieków i żyje wiecznie. Porucz swoją troskę Panu, On sam o tobie mieć będzie pieczę.

Ps. Usłysz, o Boże, modlitwę moją, a nie gardź moim błaganie: wejrzyj na mnie i wysłuchaj mnie. ✠. Chwała Ojcu.

Boże, Ty szczególnie swą wszechmoc objawiasz w zmiłowaniu i przebaczeniu, pomnóż w nas łaski miłosierdzia Twego, abyśmy biegnąc ku Twoim obietnicom, stali się uczestnikami darów niebiańskich. Przez Pana

1 Kor 12, 2-11

Ps 16, 8.2

Strzeż mnie, Panie, jak źrenicy oka; ukryj mnie w cieniu Twych skrzydeł. ✠. Od Ciebie niech wyjdzie wyrok w mej sprawie, oczy Twe widzą, gdzie słusność.

ALLELUJA

Allelúja, allelúja. *Ÿ*. Te decet hymnus, Deus, in Sion: et tibi redde tu votum in Jerúsalem. Allelúja.

EWANGELIA

Onego czasu: Mówił Jezus do niektórych, którzy samym sobie ufali, jakoby byli sprawiedliwi, a innymi pogardzali, tę przypowieść: «Dwóch ludzi weszło do świątyni, aby się modlili: jeden faryzeusz, a drugi celnik. Faryzeusz, stojąc, tak się modlił w duszy: Boże, dziękuję Ci, że nie jestem jak inni ludzie, drapieżni, niesprawiedliwi, cudzołożnicy, jako i ten celnik. Poszczę dwakroć w tygodniu, składam dziesięciny ze wszystkiego, co mam.

A celnik, stojąc z daleka, nawet oczu swych nie chciał wnieść w niebo, ale bił się w piersi mówiąc: Boże, bądź miłościw mnie grzesznemu. Powiadam wam: Ten odszedł do domu swego bardziej usprawiedliwiony niżli tamten. Albowiem każdy, kto się wywyższa będzie uniżony, a kto się uniża, wywyższony będzie».

ANTYFONA NA OFIAROWANIE

Ad te, Dómine, levávi ánimam meam: Deus meus, in te confido, non erubescam: neque irrideant me inimíci mei: étenim univérsi, qui te expéctant, non confundéntur.

SEKRETA

Tibi, Dómine, sacrificia dicáta reddántur: quæ sic ad honórem nóminis tui deferénda tribuísti, ut eadem remédia fíeri nostra præstáres. Per Dóminum.

ANTYFONA NA KOMUNIE

Acceptábis sacrificium justitiæ, oblatiões et holocáusta, super altáre tuum, Dómine.

POKOMUNIA

Quæsumus, Dómine, Deus noster: ut, quos divínis reparáre non désinis sacraméntis, tuis non destítuas benignus auxiliis. Per Dóminum nostrum.

Ps 64, 2

Alleluja, alleluja. *Ÿ*. Ciebie należy, Boże, wielbić na Syjonie, Tobie dopełniać ślubu w Jeruzalem. Alleluja.

Łk 18, 9-14

Ps 24, 1-3

Do Ciebie, Panie, wznoszę serce moje, Boże mój, Tobie ufam, nie będę zawstydzony. Niech się nie śmieją ze mnie wrogowie moi, gdyż nie dozna zawodu, kto zdał się na Ciebie.

Niechaj Ci będą poświęcone te ofiary, Panie, skoro je tak składać zezwoliłeś na chwałę imienia Twego, aby nam za lekarstwo posłużyły. Przez Pana.

Ps 50, 21

Mile przyjmiesz doskonałą ofiarę na ołtarzu Twoim, Panie, dary i całopalenia.

Prosimy Cię, Panie, Boże nasz! Nie odmawiaj nam łaskawej Twojej pomocy, skoro nieustannie Boskim Sakramentem nas posilasza. Przez Pana.